

Tijelovo, 3. 6.

Blagdanom Tijelova, veliki blagdan u katoličkom kalendaru poznat je pod imenom Tijelovo. Pun naziv tog blagdana je Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tim blagdanom želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je u određenom povijesnom času kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom. To je tajna njegova utjelovljenja. Bog je postao čovjekom; jedan od nas, s konkretnim tijelom, u njegovim žilama teče ljudska krv. „U svemu jednak, osim u grijehu“, reći će sveti Pavao o njemu. Na današnji se blagdan sjećamo kako je Bog uzeo ljudsko tijelo da bi postao čovjekom. Bog je u Isusu svima nama dohvatljiv i blizak! Tajnu svojega utjelovljenja utkao je Isus na svojoj posljednjoj večeri u znakove kruha i vina, koji snagom njegove riječi postaju Tijelo i Krv Kristova, tj. sakrament euharistije, dar pričesti, hrana i piće. Posebno su pri tom naglašeni neki elementi tog sakramenta: kruh u obliku hostije, koji se pokazuje kod podizanja; kalež s vinom koji se jednako tako pokazuje vjernicima kao znak i dar. Tijelovo želi osobito naglasiti istinu da je Isus pravi čovjek i pravi Bog. A kao čovjek da ima tijelo kao i mi. Ljudsko je tijelo dar, a isto tako obdareno mogućnosti da se daruje i razdaje. Na sve to mislimo dok gledamo podignutu hostiju, dok klečimo pred svetohraništem, dok se svečano nosi pokaznica s Presvetim, dok pružamo ruku da primimo pričest. To je dar Kristova predanog tijela, dar njegove prolivene krvi; to je dar njegove neizrecive ljubavi za svakog od nas osobno! (fra Zvezdan Linić)

OBAVIJESTI:

1. Ponedjeljak, 31. 5., Pohod Blaženoj Djevici Mariji
2. Četvrtak, 3. 6. – Tijelovo – **misa u 11,00 sati**
3. Nedjelja, 6. 6. , 10. NKG
4. VOJNOVAC **utorkom u 16,00 sati** pobožnosti sv. Anti.

MOLITVA JEDANESTOTOG UTORKA:

Kadgod te, o jaki zaštitniče sv. Ante, tvoji šticenici pouzdano zazovu nestaje pogibelji. Zato te i ja poniznim srcem pozdravljam i vapim za pomoć protiv svim pogiblima duše i tijela. Budi mi u pomoći i štiti me od vidljivih i nevidljivih neprijatelja, oslobodi nas od kuge, gladi i rata, od suše i oluje, što nas može snaći sada i na čas smrti naše. Amen.

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

30. svibnja 2021. • Presveto Trojstvo • God. XII. • br.22 (559)

500

Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju“ U ono vrijeme: Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.«
Riječ Gospodnja. (Mt, 28, 16-20)

Presveto Trojstvo

Bože Oče, poslao si na svijet svoga Sina, Riječ istine, i Duha posvetitelja, da ljudima objaviš tajnu svoga života. Udijeli nam da ispovijedamo pravu vjeru, priznajemo slavno i vječno Trojstvo te se klanjamo tebi, svemogućem i jedinom Bogu. Po Gospodinu.

Daj nam Oče, da uvijek srcem i dušom prianjamo uz Tvoju Vječnu Riječ koja je tijelom postala kako bi nam izbliza pokazala put nasljedovanja Tebe i plodove života provedenog u poslušnosti Tebi.

Tvoj Sin jedina je Istina u beskrajnu ponuđenih laži i poluistina koje nam se svaki dan žele nametnuti kao neupitni oslonci u našim životima.

Nekad ih je teško razlikovati i postaje tim teže što se više udaljavamo od Tvog svjetla. Zato, molim Te, neka uvijek uz nas kao vjeran stražar bude Tvoj Duh, da prosvjetljuje naše tmine i čuva naše korake od posrnuća i iskliznuća kako bismo (bar) na kraju postali klanjaoci Tebi u Duhu i Istini. (Zvonimir Badurina Dudić (2018.), Oltarski poljupci, "Josip Turčinović" d.o.o. Pazin)

Molitva Presvetom Trojstvu za obitelj

Slavimo te Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si dostojanstvo obitelji ustanovio na sliku svoga Trojstvenog zajedništva ljubavi. Klanjamo ti se, Gospodine Isuse Kriste, Otkupitelju naš, jer si se udostojao roditi u ljudskoj obitelji i jer si svojom žrtvom na križu bračnu ljubav od rane grijeha iscijelio, te bračno i obiteljsko zajedništvo ljubavi i vjernosti učinio sakramentom svoga saveza s Crkvom. Hvalimo te, Duše Sveti Tješitelju, koji po sakramentu ženidbe, zajedničkoj molitvi i nedjeljnoj euharistiji, kršćansku

obitelj neraskidivo ujediniješ i posvećuješ, da može biti svetište života i škola kršćanske ljubavi. Ponizno te molimo, Svemogući Bože, da se po uzoru na Svetu Obitelj, u našem kršćanskom domu, ostvari božanski naum o braku i obitelji - da naša obitelj bude istinska zajednica vjere, života i ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. Amen! (Laudato)

17.5. Svećenički dan u svetištu Gospe od čudesa u 500. obljetnici razaranja svetišta

Sa stranice Gospičko-senjske biskupije-nastavak: „I kako ih je razumjela, ne znamo, istaknuo je biskup Zdenko te dodao kako je sigurno da Marija te riječi nije razumjela kao odbijanje, jer – kako je prije rečeno – ne bi onda mogla reći slugama: "Štogod vam rekne, učinite." "Mariju nosi samo vjera i ljubav. Ovdje u Kani dolazi do izražaja baš to: Marijina vjera i njezina ljubav. Ona kao da se ne obazire na Isusov odbijajući stav. Ona želi pomoći u nevolji. Ona je zasigurno morala razumjeti Isusove riječi različito od nas. Razumjela je nešto što mi ne uspijevamo iščitati iz tih riječi. Možda zato što nemamo Marijino iskustvo Boga, što nemamo njezinu vjeru i ljubav", rekao je biskup te naveo kako u mnogim evanđeoskim događajima vjera ima snagu da proizvodi čuda i kako "Isus uvijek dopušta da ga 'pobjedi' osoba vjere. Ne može se pretpostaviti da je Marija imala manje vjere od npr. dvoje pogana: Kanaanke i satnika. Njezina vjera je proizvela čudo. Evanđelist veli da poslije čuda 'njegovi učenici povjerovaše u njega'. Dok vjera učenika dolazi poslije čuda, Marijina vjera je bila ispred čuda, i ona ga je iznjedrila", objasnio je biskup, naglasivši kako se tu "očituje primat Marijine vjere koja se nalazi na početku vjere Crkve. Marijina vjera je prokušana i stamena. Koliko god će na Kalvariji proživljavati neizrecivu patnju, ona je pod križem 'stajala', njezina se vjera nije rušila. U toj vjeri ona prihvaća Isusovo distanciranje, da bi mogla poslije mogla proširiti svoju majčinsku brigu na sve, da bi mogla prihvatiti u svoj zagrljaj svu Isusovu braću i sestre. Ona postaje majkom Crkve. Ona postaje majka koja ima zadaću da sve privuče Kristu. Njezine riječi iz Kane odzvanjaju kroz cijelu povijest kršćanstva: Učinite sve što vam on kaže!", naglasio je biskup Križić, dodavši da su one posebno upućene njima koji su okupljeni u tome njezinu svetištu "od čudesa", zaključivši kako je Marijina želja da čudesa u tome svetištu nikada ne prestanu i da su nam zato potrebni ljudi vjere, ali ne neke osrednje vjere, nego vjere koja ima snagu proizvoditi čuda! Poslije biskupova nagovora svećenici su, umjesto uobičajene vjerničke molitve izmolili posvetnu molitvu Sv. Josipu u Godini Sv. Josipa, a nakon misnoga slavlja, na kojem je

kao koncelebrant i orguljaš pjevanje vodio udbinski župnik Josip Šimatović, svećenicima je bivši oštarijski župnik pop Ante Luketić, održao uz video prezentaciju izlaganje o povijesti mjesta Oštarije i svetišta Gospe od čudesa, od prapovijesti do suvremenosti, opisavši dramatiku uspona i padova te višestrukih pokušaja obnove tijekom prošlosti. (sa stranice Gospičko-senjske biskupije)

Pohod Blaženoj Djevici Mariji, 31. 5.

Pohod Blažene Djevice Marije, rođakinji Elizabeti. Prema Novom zavjetu, Marija je dva mjeseca nakon bezgrešnog začeća pohodila svoju trudnu rođakinju Elizabetu koju je Bog u dubokoj starosti blagoslovio potomkom.

Elizabeta i njezin muž Zaharija, dobili su sina Ivana koji je krstio Isusa u rijeci Jordan. Djevica Marija krenula je u posjet iz svog grada Nazareta u Elizabetino selo Ain Karim, nedaleko Jeruzalema. Mariji je anđeo navijestio: 'Gle! I tvoja rodica Elizabeta, zače sina u svojoj starosti. Već je u šestom mjesecu trudnoće, ona koju zovu nerotkinjom, jer Bogu ništa nije nemoguće!' Put je bio zaista dug. Marija je pješačila pet dana, ali bila je vođena ljubavlju i željom da pomogne Elizabeti u posljednjim mjesecima trudnoće. Čim je Elizabeta čula Djevicu Mariju, zaigralo joj je dijete u utrobi. Bio je to prvi susret Isusa i Ivana Krstitelja. Elizabeta se napunila Duhom Svetim i radosno je kliknula: 'Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!' Taj Elizabetin zaziv postao je sastavni dio molitve 'Zdravo Marijo'. Marija je od sreće izrekla hvalospjev Bogu, što je njoj, nezatnoj službenici, povjerio tako odgovornu zadaću biti Majka Božja. Taj hvalospjev počinje riječima: 'Veliča duša moja Gospodina i klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, što pogleda na nezatnost službenice svoje. Odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom'. Marija je ostala s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vratila kući, prije nego je Elizabeta rodila Ivana Krstitelja. Prigodom Marijina posjeta Elizabeti i rođenja Ivana Krstitelja, u Ain Karimu su nastale dvije najljepše biblijske pjesme: Magnificat (Veliča) i Benedictus (Blagoslovljen), kojima Crkva već stoljećima u božanskom časoslovu pjeva jutarnju i večernju hvalu Bogu. Svetkovina Pohoda Marijina, prvi put se spominje 1263. godine kad je njegovo slavlje preporučio sveti Bonaventura. Na današnji dan slavi se po želji pape Pavla VI. (Laudato)